

Sygn. akt IV U 476/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 listopada 2016r. w S.

odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 kwietnia 2016 r. (Nr (...))

w sprawie J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo J. W. do emerytury od dnia 01 kwietnia 2016 r.

Sygn. akt: IV U 476/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 28 kwietnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, odmówił J. W. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. W., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu wskazano, że w okresie od 20.10.1973r. do 31.01.1982r. był zatrudniony na stanowisku zbrojarza-betoniarza, a jego praca polegała na wykonywaniu zbrojenia, zabetonowywaniu, wykonywaniu prefabrykatów, bloczków betonowych, wylewaniu betonu do formy i była to praca wykonywana w szczególnych warunkach. Zdaniem wnioskodawcy organ rentowy nie przeprowadził wszechstronnego postępowania dowodowego, a decyzję wydał jedynie po zapoznaniu się z treścią świadectwa pracy (odwołanie, k.1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na przepisy prawa i argumentację zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.4-4v akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. W. w dniu (...) ukończył 60 lat. W dniu 15 kwietnia 2016r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę k.1-3v akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, 4 miesięcy i 9 dni, w tym 25 lat, 4 miesiące i 4 dni okresów składkowych oraz 5 dni okresów nieskładkowych. Wskazano, że ubezpieczony nie udokumentował żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach, gdyż nie przedłożył świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Zaskarżoną decyzją z dnia 28 kwietnia 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury, bowiem na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach (decyzja z dnia 28.04.2016r., k.18 akt emerytalnych).

J. W. w okresie od 2 marca 1975r. do 31 grudnia 1976r. był zatrudniony w Spółdzielni Produkcji (...) w P. w zakładzie betoniarskim w K. L. na stanowisku zbrojarza. Następnie zakład ten został przejęty przez (...) Zakład Budownictwa (...) (od 1 maja 1988r. nastąpiła zmiana nazwy na Zakład (...) Zakład (...) w S.), gdzie ubezpieczony był zatrudniony od dnia 1 stycznia 1977r. do 31 marca 1989r. jako zbrojarz, betoniarz. Zakład betoniarski w Kosowie L., w którym pracował wnioskodawca, został następnie przejęty przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe (...) sp. z o.o. w K.. W powołanym zakładzie pracy J. W. w dalszym ciągu pracował na stanowisku zbrojarza. W przeważającym wymiarze czasu ubezpieczony świadczył pracę zbrojarza, polegającą na wykonywaniu zbrojeń z drutu, które następnie były wykorzystywane w produkcji betonowych materiałów budowlanych. Sporadycznie wnioskodawca realizował obowiązki betoniarza bezpośrednio przy produkcji, zalewaniu form betonem albo przy przygotowywaniu betonu. Ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace zbrojarza, okazjonalnie wykonując czynności betoniarskie (świadectwa pracy, k.7-9 akt emerytalnych; legitymacja ubezpieczeniowa, k.6 akt emerytalnych; zeznania świadków M. K., M. M., K. L., W. A., k.20v-21v akt sprawy; wyjaśnienia i zeznania ubezpieczonego J. W., k.20-20v i 21v akt sprawy).

Ubezpieczony jako członek otwartego funduszu emerytalnego złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (wniosek zawarty we wniosku o emeryturę, k.2 akt emerytalnych; raport z analizy konta k.16 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. W. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 748) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust. 1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl powołanego art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust. 1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których

praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że J. W. osiągnął wymaganą ustawą wiek w dniu 20 listopada 2013r., spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia wykazując 25 lat, 4 miesiące i 9 dni okresów składkowych i nieskładkowych, jak również jako członek otwartego funduszu emerytalnego złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił ubezpieczonemu żadnego okresu pracy jako wykonywanej w szczególnych warunkach, bowiem nie zostały przedłożone świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Wobec braku stosownych dokumentów organ rentowy nie miał dostatecznych podstaw, aby ustalić, że J. W. faktycznie taką pracę wykonywał. Ubezpieczony wnosił o zaliczenie do okresu pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia na stanowisku zbrojarza-betoniarza.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe, oparte na spójnych zeznaniach świadków i zeznaniach wnioskodawcy, a także świadectwach pracy zgromadzonych w aktach organu rentowego, wykazało, że J. W. przez ponad 15 lat (tj. od 2 marca 1975r. do 31 października 1990r.) wykonywał pracę w szczególnych warunkach i była to praca zbrojarza – betoniarza w zakładzie betoniarskim w Kosowie L.. W trakcie zatrudnienia ubezpieczonego zakład ten formalnie wchodził w skład różnych pracodawców: Spółdzielni Produkcji (...) w P., następnie (...) Zakładu Budownictwa, Remontów i Produkcji (...) (od 1 maja 1988r. nosił nazwę Zakładu (...) Zakładu (...) w S.), a na koniec Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego (...) sp. z o.o. w K.. Niewątpliwie jednak wnioskodawca przez cały powyższy okres wykonywał czynności pracownicze w tym samym zakładzie betoniarskim zlokalizowanym w Kosowie L., gdzie wykonywał zbrojenia z drutu wykorzystywane do produkcji betonowych materiałów budowlanych, a okazjonalnie świadczył także pracę betoniarza bezpośrednio przy produkcji, wypełnianiu form betonem albo przy przygotowaniu betonu. Zarówno prace zbrojarzkie, jak i betoniarskie zostały ujęte w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze – w wykazie A, Dziale V pod pozycją 4. Pełne zatrudnienie w warunkach szczególnych pojmowane jest jako bezwzględna cecha tego zatrudnienia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia emerytalnego. Możliwe jest przy tym łączenie w przebiegu dniówki prac o różnym charakterze polegające na wykonywaniu nie jednego, lecz kilku rodzajów prac w szczególnych warunkach, wymienionych w wykazie.

Całokształt okoliczności sprawy dał podstawy do uznania, że J. W., będąc zatrudnionym w betoniarni w Kosowie L. na stanowisku zbrojarza, a okazjonalnie wykonując czynności betoniarskie, wykazał ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Co za tym idzie, zostały spełnione wszystkie przesłanki do uzyskania przez niego prawa do emerytury w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo J. W. do emerytury od dnia 1 kwietnia 2016r., tj. od miesiąca, w którym złożono wniosek o emeryturę.